



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. listopadu 2012 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Hrnčířové a přísedících Mgr. Marie Benešové a JUDr. Jaromíra Vlčka **t a k t o :**

Obžalovaný

F. Č. ,

nar. xxx, trvale bytem xxx, xxx, zdržuje se xxx, xxx, adresa pro doručování xxx, xxx, tč. ve výkonu trestu ve věznici xxx,

j e v i n e n , ž e

dne 11.7.2010 v době kolem 23.25 hod. v xxx fyzicky napadl poškozeného J. H., nar. xxx, tak, že poté, co neztotožněná osoba zazvonila na domovní zvonek bytu na adrese xxx, xxx, kde poškozený bydlel, poškozený vyšel ven před dům s mačetou v ruce, nikoho zde neviděl, tak se šel podívat ke svému vozidlu, kde zjistil, že má rozřízlou pneumatiku, poté na poškozeného zavolala neztotožněná osoba „J.“, proto šel za tím hlasem směrem k parku, a v tom okamžiku k němu z levé strany přistoupil obžalovaný oblečený celý do černého, vytáhl z rukávu bundy kovový teleskopický obušek, chvíli se na místě strkali a poté obžalovaný opakovaně zaútočil na poškozeného kovovým teleskopickým obuškem tak, že jej nejméně dvakrát velkou silou udeřil do hlavy, čímž mu způsobil dvojitou zlomeninu klenby a spodiny lební

jednak v oblasti čelní a temenní kosti vlevo s lehkým vpáčením úlomku o 2mm a jednak ve spánkové kosti v oblasti její šupiny i tzv. pyramidy s přesahem lomných linií do střední jámy lební a k zevní stěně levé oční, ložiskové pohmoždění mozku na spodině levého čelního laloku rozsahu 4x3x6 cm, ložiskové pohmoždění mozku v oblasti pólu levého spánkového laloku průměru 2cm, ložiskové pohmoždění mozku v pravém čelním laloku, krevní výron malého rozsahu pod tvrdou plenu mozku v krajině spánkově temenní vlevo, krevní výrony pod měkkou plenu mozku v krajině spánkově temenní vlevo a spánkové vpravo, vícečetné podkožní krevní výrony v měkkých pokrývkách lebních, brýlový krevní výron ve víčkách levého oka, tržně zhmožděnou ránu na hlavě v měkkých lebních pokrývkách v krajině čelně temenní délky 15 cm, tržně zhmožděnou ránu s otokem na horním rtu, tržně zhmožděnou ránu v oblasti horního mezičlankového kloubu ukazováku pravé ruky a podkožní krevní výron na levé paži, po útoku poškozený upadl na zem a obžalovaný z místa činu utekl a následně na základě oznámení na linku 155 svědkem události T. C. byl poškozený odvezen RZS do nemocnice, byl hospitalizován od 12.7.2010 do 15.8.2010 ve Fakultní nemocnici xxx, dále na oddělení intenzivní péče chirurgických oborů xxx nemocnice a na anesteziologicko-resuscitačním a chirurgickém oddělení nemocnice v xxx, přičemž utrpená mozkolebeční poranění znamenají ze soudně lékařského hlediska těžkou újmu na zdraví zejména pro vážnou poruchu zdraví s poškozením mozku jako důležitého orgánu, která by bez včasné a intenzivní lékařské péče s vysokou pravděpodobností přímo ohrozila poškozeného na životě,

t e d y jednak dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že jiného úmyslně usmrtí, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,
jednak dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

č í m ž s p á c h a l

pokus zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb. k § 140 odst.1 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb. (dále jen tr. zákoníku) v souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

při nezměněném výroku o vině přípravou zločinu loupeže podle § 20 odst. 1 k § 173 odst. 1, 3 tr. zákoníku a přečinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21.3.2012 sp.zn. 5 T 84/2011 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 18.9.2012 sp.zn. 10 To 80/2012

podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1, 2 tr. zákoníku k **souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody** v trvání **dvanácti (12) roků**,

výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21.3.2012 sp.zn. 5 T 84/2011 se **z r u š u j e**,

současně se zrušují všechna další rozhodnutí obsahově na zrušený výrok o trestu navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,

podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**,

podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci, a to**

- mobilního telefonu značky LG, černé barvy, IMEI xxx včetně baterie a SIM karty Vodafone č. xxx,
- mobilního telefonu značky LG, bílé barvy, IMEI xxx včetně baterie a SIM karty O2 č. xxx,
- mobilního telefonu značky LG 0168, IMEI xxx včetně baterie a SIM karty O2 č. xxx,
- 4 ks černých kukel,
- 1 páru černých rukavic,
- 2 klobouků s našitými parukami,
- zavíracího nože černé barvy značky KA-BAR,
- tzv. boxeru z bílého kovu,
- nože – dýky s nápisem FOX na čepeli a
- slzotvorného spraye zn. EQUALIZER.

Podle § 228 odst.1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit náhradu škody **poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR**, Krajská pobočka pro hl.m.Prahu, Praha 1, Na Perštýně 6/539, ve výši **499.944,- Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v rámci hlavního líčení zjistil soud následující skutkový děj:

Poškozený J. H. v inkriminované době žil se svědkyní E. P. a bydleli na adrese xxx, xxx. Jejich soužití bylo problematické, poškozený se choval vůči E. P. agresivně a podezíral ji z nevěry se svědkem M. Ř., což vedlo i ke konfliktům mezi svědkem a poškozeným. Poškozený H. koncem jara 2010 fyzicky napadl svědkyni P. na ulici,

čemuž byl přítomen svědek Ř., který se jí zastal, s H. se poprali a Ř. jej při potyčce udeřil plynovou pistolí do hlavy a natrhl mu ucho. Posléze ještě 10.7.2010 došlo k dalšímu incidentu, kdy poškozený H. s P. K. přijeli za M. Ř., na ulici P. K. sebral Ř. klíče od auta a Ř. mu nastříkal kasr do obličeje. Obžalovaný Č. se v té době stýkal se svědkyní M. Š., která se znala s E. P. i s M. Ř. a která obžalovaného se svědkem Ř. seznámila. Svědek Ř. se obžalovanému svěřil s problémy s B. H. a dohodli se, že obžalovaný H. „domluví“. Dne 11.7.2010 v pozdních večerních hodinách přijel obžalovaný se svědky M. Ř. a A. F., která v té době s obž. chodila, jejím vozidlem na xxx, xxx, zaparkovali a šli do přilehlého parku. Kolem 23.25 hod. poté, co neztotožněná osoba zazvonila na domovní zvonek bytu, kde poškozený bydlel, poškozený vyšel na ulici před dům s mačetou v ruce, nikoho zde neviděl, šel se podívat ke svému vozidlu zaparkovanému před vchodem do domu, neboť viděl, že má rozřízlou pneumatiku, a tak se snažil zjistit, zda se z vozu nic neztratilo. Při tom na poškozeného zavolala z parku neztotožněná osoba „J.“, proto šel za tím hlasem směrem k parku. V tom okamžiku k němu z levé strany přistoupil obžalovaný oblečený celý do černého, měl na hlavě čepici a ústa a nos zakryté nějakým šátkem, řekl poškozenému, že „do jeho kamarádů se srát nebude“, vytáhl z rukávu bundy kovový teleskopický obušek, chvíli se na místě strkali a poté obžalovaný opakovaně nejméně čtyřmi údery zaútočil na poškozeného kovovým teleskopickým obuškem tak, že jej nejméně dvakrát velkou silou udeřil do hlavy, čímž mu způsobil dvojitou zlomeninu klenby a spodiny lební jednak v oblasti čelní a temenní kosti vlevo s lehkým vpáčením úlomku o 2mm a jednak ve spánkové kosti v oblasti její šupiny i tzv. pyramidy s přesahem lomných linií do střední jámy lební a k zevní stěně levé očné, ložiskové pohmoždění mozku na spodině levého čelního laloku rozsahu 4x3x6 cm, ložiskové pohmoždění mozku v oblasti pólu levého spánkového laloku průměru 2 cm, ložiskové pohmoždění mozku v pravém čelním laloku, krevní výron malého rozsahu pod tvrdou plenou mozku v krajině spánkově temenní vlevo, krevní výrony pod měkkou plenou mozku v krajině spánkově temenní vlevo a spánkové vpravo, vícečetné podkožní krevní výrony v měkkých pokrývkách lebních, brýlový krevní výron ve víčkách levého oka, tržně zhmožděnou ránu na hlavě v měkkých lebních pokrývkách v krajině čelně temenní délky 15 cm, tržně zhmožděnou ránu s otokem na horním rtu, tržně zhmožděnou ránu v oblasti horního mezičlankového kloubu ukazováku pravé ruky a podkožní krevní výron na levé paži. Po útoku poškozený upadl na zem a obžalovaný nasedl do vozu k F. a Ř. a z místa odjeli. Následně na základě oznámení na linku 155 svědkem T. C. byl poškozený odvezen RZS do nemocnice, byl hospitalizován od 12.7.2010 do 15.8.2010 ve Fakultní nemocnici xxx, dále na oddělení intenzivní péče chirurgických oborů xxx xxx nemocnice a na anesteziologicko-resuscitačním a chirurgickém oddělení nemocnice v xxx, jeho pracovní neschopnost trvala do dubna 2011. Utrpěná mozkolebeční poranění poškozeného znamenají ze soudně lékařského hlediska těžkou újmu na zdraví zejména pro vážnou poruchu zdraví s poškozením mozku jako důležitého orgánu, která by bez včasné a intenzivní lékařské péče s vysokou pravděpodobností přímo ohrozila poškozeného na životě.

Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení využil svého práva a nevyповídal.

Obžalovaný je ze svého jednání usvědčován zejména výpověďmi poškozeného H. včetně rekonstrukce, dále výpověďmi svědků N., C., P., Ř., F. a Š., znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví a listinnými důkazy.

Poškozený J. H. jako svědek vypověděl, že dne 11.7.2010 kolem 24.00 hod. v xxx, xxx, kde toho času žil se svědkyní P., někdo zazvonil. Paní P. v té době byla mimo Prahu. Šel dolů v trenýrkách s mačetou v ruce, otevřel vchodové dveře, ale na ulici nikdo nebyl. Vozidlo měl zaparkované přímo před vchodem a viděl, že je rozřízná pravá přední pneumatika, ač v době zaparkování vozidla ve 20.00 hod. bylo vše v pořádku. Šel vozidlo prohlédnout, zda se něco neztratilo. Pak někdo na něj zavolal „J.“ a proto šel směrem do parku, odkud vyšel hlas. Park je přes ulici. Vzápětí spatřil osobu, která k němu přicházela ze předu z levé strany. Ten člověk, který k němu přicházel, na něj promluvil, proto se k němu otočil a ptal se ho, co je. V tuto dobu bylo horko, ale ten člověk měl na sobě kalhoty a mikinu, na hlavě čepici a něco přes obličej. Ten člověk mu říkal, že „do jeho kamarádů se srát nebude“, pak vytáhl z rukávu teleskopický obušek, společně se chvíli strkali, a pak najednou ho ten člověk tím teleskopickým obuškem praštil do temene hlavy. Po této ráně upadl na zem, tekla mu krev z hlavy. Když ležel na zemi tak viděl, že člověk, který ho napadl, odchází pryč směrem do parku a poté nastoupil do nějakého vozidla. Pak upadl do bezvědomí a probudil se až za 25 dnů v nemocnici ve xxx, měl vážné zranění hlavy. V přípravném řízení na dotaz, zda měl při svém napadení nějakou zbraň, uvedl, že ne, pouze ve vozidle měl uloženou mačetu, ale s sebou ji neměl. U hl. líčení svědek uvedl, že si je jist, že s tou mačetou vyšel z domu, pak se šel podívat na to poškozené auto, prohlížel ho i uvnitř, zda se něco neztratilo, a je možné, že tam tu mačetu nechal. Nepamatuje si, zda při tom incidentu měl tu mačetu, nepamatuje si, že by se nějak šermovali. Pak následoval ten úder do hlavy teleskopickým obuškem. Toho člověka při svém napadení viděl, na sobě měl tmavou bundu s kapucou, na hlavě kšiltovku tmavé barvy a tmavé teplákové kalhoty, přes ústa a nos měl nějaký šátek, ale ten mu pořád padal, spadla mu i ta čepice. Dalších osob si nevšiml. P. K. byl zaměstnancem ve firmě paní P., byl to jeho spolupracovník. M. Ř. zná, byl přítelem paní P., začal s ní udržovat vztah v té době. Měli spolu konflikt, M. Ř. ho fyzicky napadl asi měsíc před tou událostí. Š. zná, ale jen jménem M., F. nezná. Se svědkem J. H. byla dne 10.1.2011 za přítomnosti soudce OS Praha 8 po výslechu provedena **rekonstrukce** podle fotografií dle ustanovení § 104b tr. řádu. Svědek opětovně popsal osobu, která ho fyzicky napadla, a po prohlídce fotografií uvedl, že v útočnickovi poznal osobu pod číslem xxx; tuto osobu vůbec nezná a poznal ho podle očí a nosu. Ve spise je založeno fotoalbum (č.l. 83-86), na fotu č. xxx je obž. F. Č. U hl. líčení dále svědek uvedl, že v té době žil s paní P., vztahy mezi nimi byly dost narušené. Důvodem byla nevěra z její strany, sledoval ji a zjistil, že se schází s M. Ř.; paní P. od

něj také začala brát drogy. Někdy na konci června 2010 dal paní P. facku, protože mu plivla do obličeje, Ř. na něj zaútočil, vystřílel na něj plynovou pistolí a pak ho řízl pistolí do hlavy přes levé ucho a P. ho odvezla na ošetření. Pak ještě ví o incidentu Ř. s P. K., když na té ulici mu vzal klíče a on mu vystříkal kasr do obličeje a on mu je tam položil; to bylo cca 10. nebo 9.7., krátce předtím než se stalo tamto. P. v pátek 10.7. odjela na dovolenou a 11.7. v noci se to stalo. V ten večer zazvonil v 23.30 zvonek, sešel dolů v trenýrkách a tričku, a protože je to xxx, tak si vzal do ruky mačetu. Pamatuje si, že vyběhl s mačetou, určitě ji měl doma. Ostří bylo asi 45 cm dlouhé a široké tak 8 cm v nejširším místě, bylo ozubené. Mačetu držel v pravé ruce za rukojeť, měl ji podél těla špičkou dolů. Svoji dodávku měl zaparkovanou před vchodovými dveřmi a hned viděl, že má proříznuté kolo. Šel se na to podívat, obhlížel auto, koukal dovnitř, jestli se tam něco neztratilo. V tom okamžiku ho někdo zavolal jménem, tak vyšel do ulice směrem k parku. Neví, jestli si tu mačetu vzal nebo ji nechal v tom autě. Ten hlas mu byl povědomý, ale neví, kdo to byl. Pak na něj zaútočil muž, který šel po ulici směrem od xxx, byl celý v tmavém, na ústech měl nějakou roušku a čepici naraženou. Začal mluvit směrem k němu, že „do jeho kamarádů se srát nebudu“. Myslí, že se začali strkat nebo si dali do tlamy. Poté, jak měl dlouhé rukávy u mikiny, vytáhl teleskopický obušek dlouhý asi 70 cm, třídílný s rukojetí, černý, ocelový, a pak následoval úder do hlavy. Rozsekl mu hlavu. Nepamatuje si, zda se snažil nějak odrazit ten útok. Trvalo to asi necelou minutu. Úder do hlavy vnímal jen jeden do levé části temene hlavy. Začala mu téct krev z hlavy a pak asi upadl. Ten útočník odešel směrem do parku, pak nastoupil do auta, které tam bylo zaparkované, to auto nastartovalo a odjelo. Domnívá se, že do bezvědomí upadl až v sanitce, pamatuje si policisty, že mu pomáhali do sanitky, a lékaře. Když se po 25 dnech v nemocnici probрал, měl amnézii. Neví, kde skončila ta jeho mačeta, buď o ni přišel, když na něj zaútočil, že mu ji vzal, a nebo ji nechal v tom autě už předtím. Je si jist, že přítomný obžalovaný je osobou, která ho napadla. Je si zcela jistý, že to byl teleskopický obušek, protože ten se vysouvá takovým způsobem. Dodnes neví, kdo byl ten hlas z parku, mohl to být Ř., ale není si jistý. V pracovní neschopnosti byl do dubna 2011, stále dochází na kontroly k lékaři, dělají mu kontrolní vyšetření na CT, špatně mluví a má po tom úrazu vysoký tlak.

Na svědka H. byl vypracován **znalecký posudek** z oboru zdravotnictví, odvětví **psychiatrie a klinická psychologie** (č.l. 528-542), z jehož závěrů a z výsledku znalce MUDr. Kubeje u hl. líčení soud zjistil, že poškozený netrpí žádnou duševní chorobou ani poruchou, závislost na alkoholu ani návykových látkách zjištěna nebyla, pouze škodlivé užívání pervitinu v době před úrazem. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, v jednotlivých fázích paměti jsou výkony dostatečně spolehlivé. Bylo prokázáno mírné organické poškození CNS, kognitivní deficit je menšího rozsahu. Vzhledem k prodělanému úrazu je reparace kognitivních funkcí velmi dobrá, prognóza další údravy poměrně optimistická. Posuzovaný je osobností se XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Akcentace popsáných povahových rysů může souviset i s nálezem lehkého organického psychosyndromu pौरазového.

Posuzovaný není XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Obecná věrohodnost posuzovaného není omezena či snížena, funkce mentálního aparátu správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat zapamatované není funkčně narušena, je schopen podat věrohodnou výpověď. U hl. líčení dále znalec MUDr. Kubej uvedl, že nález lehkého organického psychosyndromu poúrazového bezprostředně souvisí s předmětným jednáním. Ten stav po úrazu nezanedbal žádných větších následků a prognóza úplné uzdravy je optimistická. Posuzovaný už v době vyšetření v podstatě žádné viditelné deficity, kromě mírného poškození řeči, neměl. To zranění mohlo zanechat trvalé následky, mohlo vést k viditelným škodám na jeho duševním zdraví, naštěstí pro něj se to nestalo.

Z výpovědi **svědka J. N.** z přípravného řízení i u hl. líčení soud zjistil, že obž. F. Č. zná cca 15 let. V květnu 2011 si dali schůzku na benzinové pumpě na sjezdu z dálnice v xxx a zde mu obžalovaný řekl, že by chtěl odjet z ČR, jelikož je v celostátním pátrání, protože měl problém s nějakým člověkem, kterému rozbil hlavu pálkou. Toto mu vysvětlil tak, že měl zakázku od nějakého známého seřezat nějakého člověka v xxx, kde měl ten člověk bydlet. Měl mu propíchnout kola u vozidla a ten člověk měl seběhnout dolů před dům, měl s sebou nějakou mačetu a tou mačetou chtěl prý F. Č. seknout do hlavy, ale to prý vykryl, a mělo to skončit tak, že ho měl Č. praštit tou pálkou do hlavy. Prý na něj vyběhl z baráku, když mu píchnul gumy, a hulákal něco ve smyslu „počkej, já ti dám“ a vyběhl ven s mačetou. Č. říkal, že kdyby se nebránil tou baseballovou pálkou, tak že by ho tím určitě seknul. Ten člověk na tom pak měl být nějak zle po zdravotní stránce. Č. říkal, že se to stalo v xxx na nějakém náměstíčku. Dále mu Č. říkal, že ten člověk, který si to u něj objednával, ho měl nakonec udat. Osobou, která si u něj měla seřezání toho člověka objednat, měl být nějaký přítel slečny, která dřív byla s tím poškozeným a ten poškozený ji nějakým způsobem terorizoval, tak si to ten nynější přítel objednal. Jmenovitě je však svědek nezná, osobu poškozeného H. také nezná. Myslí si, že za to Č. neměl dostat zapláceno, že to měla být přátelská služba. Pak se jejich vztah s Č. rozbil kvůli tomu, že ho Č. začal vydírat a vyhrožovat ve věci vedené na ÚOOZ. Dále mu Č. říkal, že jeho švagr P., kterého svědek osobně zná, měl Č. zařizovat nějaké alibi, že měl být Č. v době, kdy se měla stát předmětná událost, ve Slovinsku u nějakého očního, že tyto materiály veze zrovna ke svému obhájci. Mělo se jednat o nějaké potvrzení od doktora odněkud z Jugoslávie a tyto materiály měly být udělány jako alibi. Oba dva byli tehdy v pátrání a tak probírali, že by vycestovali na jih Evropy, kde by začali podnikat a kde by je nikdo nesháněl. Pak k tomu odjezdu nedošlo díky zatčení a vzetí do vazby.

Z výpovědi svědka **T. C.** u hl. líčení soud zjistil, že dne 11.7.2010 kolem 23.30 hod. byl na xxx, bydlí hned naproti parku, seděl na lavičce, poslouchal písničky na telefonu a čekal na kamarády. Ten telefon byl rozbitý a šlo to jen na písničky, nešlo s ním telefonovat ani na SOS apod. Asi 10-15 metrů od něj na další lavičce seděl nějaký pán v teplákovce s kapucí, byly mu vidět jen oči a trochu rty. Byl celý

v černém, byl nervózní, pořád vstával, dával si cigaretu, musel na někoho čekat. Byl tam sám. Najednou uviděl nějakého pána, jak vchází do parku, a jak on viděl, tak z té lavičky hned vyběhl přímo proti tomu přicházejícímu člověku a praštil ho asi dvakrát přes hlavu nějakou tyčí. Zaslechl jen „co děláš, co blázníš, co je?“, nic víc, pak rány a už byl na zemi. Ten náprah byl shora dolů, slyšel minimálně dva silné údery. Do které části těla ho zasáhl, neví, to přes křoví neviděl. Celé se to odehrálo asi za 20 vteřin. Ten útočník pak hned utíkal směrem k němu, byl obrovský, byl to ranař, tak dostal strach, že se nemohl ani hnout. Pak šel k tomu pánovi, který ležel na zemi a stříkala mu krev z hlavy, nebyl při vědomí. V bezprostřední blízkosti žádnou zbraň neviděl, jen u toho chlápka, co utíkal. Když proti němu běžel, tak držel v ruce tyč, nebyla to baseballová pálka. Mačeta tam nikde neležela. Pak hned utíkal do budky a volal sanitku. Když se vrátil, už tam byli nějací lidé, tak se sebral a šel pryč. K dotazu, zda přítomný obžalovaný je ten muž, uvedl, že si myslí, že to není on, ten chlap mu připadal takový ranař, byl o něco větší, jak tenhle chlápek. K dotazu svědek dále uvedl, že občas si zahulí trávu, ten den měl jednoho jointa, tu událost si pamatujete. Trávu hulí tři roky.

Svědék **M. Ř.** u hl. líčení uvedl, že v té době užíval drogy, tak si toho moc nepamatuje. Zná paní P. i pana H., paní P. zná přes společnou známou M. S paní P. byli přátelé, občas mu říkala, že se H. nechová pěkně. Jednou byl svědkem útoku pana H. na paní P., kdy jí zablokoval cestu autem, vylítl a praštil ji pěstí do obličeje tak, že ona upadla na zeď a spadla na zem, řval na ni sprostě, nadával jí a mlátil jí tam. Svědek šel k ní, táhl ji od něj a řekl mu, že je zmrď, že mlátí ženský. H. se pak snažil napadnout i jeho, vzal si z auta nůž nebo něco takového a vrhnul se na ně. Protože svědek měl u sebe plynovou pistoli, tak ji vytáhl a použil ji na něj, vystřelil dva metry od něj do vzduchu a pak ho s ní praštil do hlavy. Příčinou chování H. byla žárlivost, podezřívával ho, že s P. něco má, tak podnikal různé kroky, posílal na něj určité lidi. Hned ten den večer H. u něj na chaloupce vlezl plotem a držel tam nůž pod krkem jeho známému staršímu pánovi a hledal ho. Byl tam s ním prý ještě jeden muž, kterého svědek nezná. Pan H. jezdil s Fordem Transit, jezdil 5-10x denně kolem jeho baráku, nechával tam různé lidi, schovával se za auta a pozoroval ho. Jednou na xxx, kde měl byt, měl svědek na parapetu u restaurace položené klíče od auta, pan H. vykukoval za autem a poslal takového silnějšího pána, který se jich zeptal, kdo je M. Ř., tak mu řekli, že z nich nikdo, a on vzal ty klíče z parapetu a chechtal se. Jeho družka mu začala kroutit ruku, chtěla ty klíče dostat, on je vzal a hodil na druhou stranu silnice na chodník a začal napadat družku, tak svědek vytáhl slzný plyn a nastříkal mu ho do obličeje. Oni pak nasedli do auta a odjeli. K dotazu, za jakých okolností se poznal s obžalovaným Č., svědek uvedl, že tohohle pána nezná. M. mu představovala F., jméno Č. mu řekli až na policii. Ten F. není zde přítomný obžalovaný. S tím F. se viděl asi 3-4x, řekl mu, že se jmenuje F. a že mu známí říkají V. Je možné, že chodil s tou M., oni přijeli spolu a říkala mu V. Ten F. ho navštívil s nějakou ženskou a bavili o tomhle a on říkal, že pana H. zná, a nabídl, že s ním promluví. Svědek s tím souhlasil a poté jeli s F. a s nějakou ženou společně za H. Ta

žena řídila auto, neví, zda se jmenovala A. Přijeli do xxx na místo, kde bydlel H. Kolik bylo hodin, si nepamatuje. Zaparkovali asi 50-100 m od vchodu do toho domu a vystoupili z auta. Nevybavuje si, že by se ho F. ptal, které auto je H., žádný zvuk, jako když se píchne kolo, neslyšel. On šel s tou ženou si sednout na lavičku a tam si povídali. V. šel ke vchodu, kde bydlel H., písknul na něj nebo zazvonil a H. vyběhl na V. s mačetou, že po něm švihnul, V. vzal nějaký klacek a začali se šermovat. F. byl na kraji parku a H. běžel ze vchodu v trenkách s nějakou mačetou nebo něco takového, švihnul po něm tou mačetou a něco na něj zařval. F. se sehnul a sebral tam nějaký klacek 30-50 cm dlouhý, byla to nějaká větev nebo něco takového, a šermovali se. Žádný úder neslyšel, bylo akorát slyšet, jak se šermují. Nepostřehl, že by došlo k nějakému zranění, tam jsou keře, oni zalezli za ty keře, tak nebylo nic vidět. Bylo slyšet jen pana H., jak nadává. On s tou ženou se ho báli, měl tam velký nůž, tak utekli do auta. Po chvíli přiběhl V., sedl si na místo spolujezdce a jeli pryč. Nepamatuje si, zda když F. do toho auta nastoupil, měl nějakou zbraň. Neptali se ho, jestli nedošlo k nějakému zranění. Nevšiml si, že by byl F. zraněn. Bylo vidět, že není zraněn, kdyby byl zraněn, tak by mu třeba tekla krev nebo by měl bouli. Z místa odjeli, první z auta vystoupil F. někde na xxx, jeho ta žena odvezla domů na xxx a poté odjela pryč. O tom, co se mělo stát panu H., se dozvěděl od paní P. nějak později, když spolu mluvili. Co měl F. v den incidentu na sobě, si nepamatuje. Nepostřehl, že by měl teleskopický obušek. Neví, proč do místa bydliště pana H. jeli večer. To bylo hlavně kvůli tomu, že se s ním zná a že mu může říct, ať ho neotravuje, protože to bylo opravdu nepříjemné, on se snažil mu škodit. Myslí, že u sebe tehdy měl mobilní telefon. K dotazu, proč nezavolał policii, uvedl, že s tím má špatné zkušenosti, policie v takovém případě spíše ublíží než pomůže, mysleli, že V. taky uteče. K dotazům obžalovaného, proč označil na policii jeho a tady říká, že ne, a od koho se dozvěděl jméno F. Č., svědek uvedl: Neznám Vás a nikdy v životě jsem Vás neviděl. Někým už byla tahle celá věc objasněna na policii. Policie udělala tu výpověď a já ji měl akorát podepsat. Někdo jim to řekl. Tam mi ukazovali, kde jsme byli, stáli a kde kdo byl a pak se udělala ta výpověď. To jméno jsem se dozvěděl od policistů. Policie mi ukazovala fotky a já jsem si chtěl dát drogy, tak jsem tam označil někoho, koho oni chtěli. I mně vyhrožovali vazbou a tak. Za to se omlouvám.

Svědce A. F. u hl. líčení uvedla, že přítomného obž. F. Č. zná, v roce 2010 spolu chodili, byli partneři. Martina Ř. znala, jména E. P. a J. H. jí nic neříkají. Nepamatuje si, jaké měla v roce 2010 auto, na nějakém náměstí tehdy byla, neví, jestli to bylo xxx. Viděla nějakou velkou osobu vyběhnout z domu s mačetou v ruce, máchat proti skupince lidí na tom náměstí, zejména proti panu Č. Tehdy tam jela s panem Č., byl s nimi i pan Ř. Řekli jí, že pojedou do xxx, pan Ř. jí říkal, kudy má jet. Neví, co bylo důvodem, že tam jeli, prostě tam Č. a Ř. chtěli odvézt, tak je tam odvezla. Když zaparkovala, sedla si v parku na lavičku s Ř. Neví, kolik bylo hodin. Pan Č. seděl na protější lavičce. Neví, proč v parku seděla s panem Ř. a pan Č. seděl sám na jiné lavičce. Pak z ničeho nic vyběhl ten muž, nadával a máchal mačetou proti panu Č. Č. z té lavičky vstal, udělal asi dva kroky proti němu, něco mu řekl. Ten

velký muž se pořád oháněl a pak pan Č. něco vytáhl, nějaký klacek nebo baseballku, a bránil se tím. Viděla několik máchnutí tou mačetou proti panu Č., vykrytí tím klackem a poté slyšela jen rány, protože zmizeli za takovým křovím, které v tom parku je. Pak už je neviděla, běžela do auta. Nepřipadala si fyzicky zdatná, aby mohla pomoci panu Č. před pánem s mačetou. Mobil asi měla, policii nevolala, protože nemá k policii kladný vztah, prostě utekla do auta. Když se vrátil pan Č. do auta, měl pořezanou tvář, ale jak to tam proběhlo přesně, neví. Řekl, že je říznutý na tváři a že zřejmě nějak praštil toho pána a že utekl. Zmínil se, že ho vzápětí jednou praštil. Neví, zda měl pan Č. v ruce nějaký předmět, když nastupoval do auta. Nepamatuje si, co měl tenkrát pan Č. na sobě. K doktorovi ho nevezla, byl to jen takový šrám. Čmolík pak vystoupil někde u xxx, xxx. Neví, proč s ní nejel domů, jezdil k ní přespávat, ale ne každou noc. Pan Ř. chtěl odvézt na xxx, tak ho tam vysadila a jela domů. Neví, jaké zranění utrpěl ten muž, pravděpodobně byl praštěn do hlavy. Zná M. Š., ona znala pana Č. i pana Ř. Má pocit, že před ní Š. nějakou dobu chodila s Č. Svědkyně nebyla přítomna jinému incidentu, který by souvisel s panem H. Slyšela pouze, že pan H. dělá nějaké problémy panu Ř. v té době. Neví, zda P. s Ř. chodila. O P. a jejích problémech s H. slyšela jen od Ř., že ji bije a že bije i její malou tříletou dcerku. Nepamatuje si, že by Ř. mluvil o této záležitosti s panem Č., asi se možná zmiňoval, protože o tom mluvil docela často. Je možné, že tato skutečnost mohla souviset s tím, když je vezla do toho xxx.

Z výpovědi svědkyně E. P. u hl. líčení soud zjistil, že v inkriminované době žila v xxx, xxx, se svojí dcerou a druhem J. H. Jejich vztahy byly velmi problematické. Dne 8.7.2010 odjela s dcerou k prarodičům na Vysočinu, s H. mluvila 11.7.2010 ve 21.15 hod., kdy se jí za vše omlouval a sliboval, že dá vše dohromady. Jejich vzájemné problémy začaly, když se nedařilo podnikání, najednou začal kapitál mizet, začali prodělávat a on začal bláznit. Byl hodně agresivní, vulgární, začal dělat věci, které nejsou smysluplné, o to více v podnikání. Vůči její dceři se choval také špatně, byl celkově zlý a kvůli tomu se hodně hádali. Ve firmě pracoval i pan K., byl najat panem H., stejně tak pan P. K. a další. V roce 2010 se situace značně vyostřila. Fyzické útoky byly pouze dva, jednoho z nich byl svědkem pan Ř., který se jí zastal, a to byl začátek všeho. Jednou na xxx jí H. dal větší facku, svědkem byl pan K., který mu ještě podal baseballku pro případ, že by dostala málo; pan K. mu hodil do hlavy, že je nevěrná, byl jeho spojenec. Podruhé to bylo na xxx, kde se zdržoval tenkrát pan Ř., bylo to měsíc dva zpátky, než se mu stal ten úraz, kdy trval na tom, ať jede domů, a když odmítla, zablokoval ulici, vyběhl z auta a udeřil ji tak, že vzala obličejem omítku baráku. To viděl pan Ř. a ten se jí zastal, že tohle se nedělá ženám. Dali si pár facek a to bylo všechno. Plynovou zbraň měl údajně pan Ř. a tou ho měl udeřit do ucha, že měl natržené ucho, ale to neviděla. Poté vezla H. na xxx na šití. S panem Ř. ji seznámila M., příjmení neví. S panem Ř. to byla úzká přátelská vazba, nic víc. H. na Ř. žárlil, ale nesmyslně, neměl k tomu důvod. Dal jednou i na papír, že to pan Ř. odnese, že se o to postará. Když byla s dcerou o letních prázdninách na V., tak vzal pan H. pana K. a jeli navštívit pana Ř. na xxx v zahrádkářské osadě, kde on se

zdržoval, a údajně tam měl nějak pokácet strom a vyříznout díru do plotu, aby se tam dostal, a poté držet nějakému staršímu pánovi nůž pod krkem, aby zjistil, kde pan Ř. bydlí. K dotazu, zda u pana H. viděla nějaké zbraně, uvedla, že jeho oblíbená byla mačeta, přenášel si ji z bytu do auta, on s ní i spal. Sama viděla H., jak vyběhl s mačetou ven, když měl pocit, že mu zase vykrádají auto, to bylo běžné. Dne 11.7.2010 byla s dcerou u prarodičů na Vysočině. Třetí den pobytu dostala zprávu od mámy, že se má vrátit, že ji shání policie. Mezitím máma byla v bytě s policií, ona se vrátila další den. Červená dodávka Ford byla zaparkovaná přímo před vchodem do domu, pneumatika na Fordu byla prázdná, proříznutá. Měla za úkol od policie dohledat nějaký kovový předmět a mobilní telefon. Dohledala telefon a teleskopický obušek, ten byl doma, a dohledala v autě pouzdro od mačety, mačetu samotnou nenašla. H. tehdy asi vyběhl narychlo, protože máma říkala, že když vstoupili do bytu s policií, tak bylo všude rozsvíceno, hrála televize a byla nespláchnutá toaleta, takže vyběhl pravděpodobně rovnou z toalety. Když se s H. později bavili o tom incidentu, on si dlouho nic nepamatoval a poté řekl, že si myslí, že to byl pan Ř. H. doteď neví, čím na něj kdo útočil a co se mezi nimi stalo. Mačetu měl zřejmě určitě, protože sousedé povídali, že se tam nějak měli mečovat, že cinkaly železa o sebe, tak policie usoudila, že to byla právě ta mačeta, kterou měla dohledat. Sousedka, která bydlela o patro níž, říkala, že slyšeli cinkání, jak naráží železo na železo, ale nebyl to důvod k tomu, aby šli k oknu. H. jí pak sám říkal, že tu mačetu při tom incidentu měl v ruce a poté zmizela, že neví, co se s ní stalo. S panem Ř. tu situaci neprobírala. Myslí si, že současný zdravotní stav pana H. je v pořádku, pouze trochu zadrhává v řeči. K dotazu, zda žádala pana Ř. o pomoc, uvedla, že rozhodně ne, byla to jejich věc a on by jí asi nepomohl. Ohledně vztahu H. k drogám uvedla, že slyšela, že si zakouřil trávu, ale bylo mu špatně a spal, myslí, že nebral nic. Netuší, kam mizely peníze, měla na začátku hodně peněz a teď nemá vůbec nic, má 17,5 milionu dluh a žádný majetek. Přítomného obžalovaného nezná, nikdy ho neviděla.

Svěděk **P. K.** uvedl, že J. H. zná od svých 14 let. K víkendu 10.-11.7.2010 uvedl, že měl porouchané vozidlo Mercedes Mamut 140 a ptal se pana H., zda by se dalo nějak opravit, neboť on má stejnou značku. Formou SMS si s ním domluvil zapůjčení klíčů od jeho vozu (SMS zprávy jsou založeny na č.l. 174-186 spisu). Jel za ním do xxx, kam přijel ve 21.45 hod. aj. mu přinesl klíče od auta. Byl v trenýrkách a v pantoflích, choval se normálně. Během rozhovoru si asi šel pro něco do vozidla Ford Transit, co si bral neví. Na tom vozidle si svědek nepovšiml ničeho zvláštního, poškozeno nebylo. Žádné J. problémy neřešili, o ničem se mu nezmiňoval. Druhý den už se mu nedovolal, aby mu to vrátil. O tom, že se J. po jeho odchodu něco stalo, se dozvěděl až dne 14.7.2010 od paní P. Řekla mu, že údajně došlo k napadení, víc se nevyptával. Ví, že měli problémy, přivedl ji do situace, že má dost problémů teď kvůli němu. K osobě pana H. uvedl, že byl neupřímný, bezcitný, žádná kladná vlastnost u něj asi nebyla; dokázal slovně zmanipulovat, že mu mají lidi důvěřovat, ale nakonec se vždy ukázalo, že to byla lež.

Svědkyne M. Š. u hl. líčení uvedla, že v r. 2010 měla vztah s P. B., který kamarádil s F. Č. Ona s Č. nechodila a nechce se k němu vyjadřovat, protože se ho bojí. Martina Ř. zná, byl to známý, byli spolu tenkrát na policii. Zná E. P., ta bydlí v xxx, občas se scházely na kafe nebo když šla s holkou na hřiště, doma ji nenavštěvovala. Měla asi nějaké svoje problémy, ale jí neříkala nic. J. H. nezná. Není jí nic známo o tom, že by obž. Č. měl napadnout toho jejího přítele H. před domem v xxx a že ten poté skončil v nemocnici. K dotazu, zda tehdy potkala E., která jí sdělila, že její přítel je v nemocnici s rozbitou hlavou, vypadá to s ním špatně a mohl by i zemřít, uvedla, že něco o okolnostech úrazu p. H. jí možná E. říkala, ale blíž se nevyptávala; nezná ho a nechtěla. K dotazu, jakou souvislost měl M. Ř. s touhle záležitostí a proč spolu byli na té policii, uvedla, že neví, ale myslí si, že Ř. s P. spolu asi chodili. Myslí, že A. F. chodila s F. Č. Dne 11.7.2010 svědkyně nebyla na xxx, nevzpomíná si, zda ten den někde byla s Ř., F. a Č. Č. se bojí hrozně moc, hodně jí ublížil, že si to zapamatuje do konce svého života, a kdyby byl přítomen v jednacím síni, tak by vůbec nepřišla. Nechce k němu nic vypovídat. Byla dřív závislá na drogách, na pervitinu, M. Ř. užíval taky drogy, ten okruh lidí asi všichni. K dotazu, zda věděla, že se něco připravuje, že Ř. je na H. našťvaný, protože se choval špatně k P., uvedla, že k tomuhle se opravdu nedokáže vyjadřovat, když někdo něco takového řešil, tak to nechtěla poslouchat. V té době brala hodně drogy, spoustu věcí si nepamatuje.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a výslechu znalce MUDr. Petra Tomáška u hl. líčení soud zjistil, že u poškozeného J. H. byla zjištěna tato poranění: dvojitá zlomenina klenby a spodiny lební, ložiskové pohmoždění mozku na spodině levého čelního laloku, ložiskové pohmoždění mozku v oblasti pólu levého spánkového laloku, ložiskové pohmoždění mozku v pravém čelním laloku, krevní výron malého rozsahu pod tvrdou plenou mozku v krajině spánkově temenní vlevo, krevní výrony pod měkkou plenou mozku v krajině spánkově temenní vlevo a spánkové vpravo, vícečetné podkožní krevní výrony v měkkých pokrývkách lebních, brýlový krevní výron (periorbitální hematoma) ve víčkách levého oka, tržně zhmožděná rána na hlavě v měkkých lebních pokrývkách v krajině čelně temenní, tržně zhmožděná rána s otokem na horním rtu, tržně zhmožděná rána v oblasti horního mezičlankového kloubu ukazováku pravé ruky, podkožní krevní výron na levé paži. Všechna uvedená poranění vznikla účinkem tupého násilí, které působilo na hlavu poškozeného střední i velkou intenzitou, na levou paži malou intenzitou a na oblast horního mezičlankového kloubu ukazováku pravé ruky střední intenzitou. Opakované údery tupými předměty do míst vzniku poranění mohou vznik všech shledaných úrazových změn vysvětlit velmi dobře. Ze soudně lékařského hlediska lze podkožní krevní výron na levé paži a tržně zhmožděnou ránu v oblasti horního mezičlankového kloubu ukazováku pravé ruky s velkou pravděpodobností považovat za známky obrany proti útoku. Utrpěná mozkolebeční poranění zahrnující dvojitou zlomeninu klenby a spodiny lební, ložisková pohmoždění mozku na spodině levého čelního laloku, v oblasti pólu

levého spánkového laloku a v pravém čelním laloku, krevní výrok malého rozsahu pod tvrdou plenou mozku v krajině spánkově temenní vlevo a krevní výrony pod měkkou plenou mozku v krajině spánkově temenní vlevo a spánkové vpravo byly vážnou poruchou zdraví s poškozením mozku jako důležitého orgánu. Tato porucha zdraví by bez včasné a intenzivní lékařské péče se značně velkou pravděpodobností přímo ohrozila poškozeného J. H. na životě. Ze soudně lékařského hlediska je třeba posoudit utrpěné mozkolebeční poranění jako těžkou újmu na zdraví. Ostatní poranění, tedy vícečetné krevní výrony v měkkých pokrývkách lebních, brýlový krevní výron (periorbitální hematoma) ve víčkách levého oka, tržně zhmožděná rána na hlavě v měkkých lebních pokrývkách v krajině čelně temenní, tržně zhmožděná rána s otokem na horním rtu, tržně zhmožděná rána v oblasti horního mezičlankového kloubu ukazováku pravé ruky a podkožní krevní výron na levé paži byly nezávažnými úrazovými změnami, které by samy o sobě při nekomplikovaném průběhu hojení nevyžadovaly hospitalizaci ani intenzivní péči a omezily by poškozeného na životě bolestivostí, která by do jednoho týdne z převážné části či zcela odezněla. Tato poranění ze soudně lékařského hlediska nedosahovala závažnosti ublížení na zdraví. Definitivní hodnocení trvalých následků bude možné po uplynutí alespoň jednoho roku od vzniku poranění. Zhodnocení míry trvalého poškození zdraví ve složce psychické v rámci organického psychosyndromu by pak příslušelo znalcům z odvětví psychiatrie, příp. psychologie. Tržně zhmožděné rány zanechají po svém zhojení vazivové jizvy, které nebudou mít vliv na tělesné zdraví poškozeného. Obvyklá délka léčby u srovnatelných poranění je v řádu měsíců. Poškozený byl po předmětné události hospitalizován ve FN xxx, dále na odd. intenzivní péče chirurgických oborů xxx nemocnice a na anesteziologicko resuscitačním a chirurgickém oddělení nemocnice v xxx. Celková doba hospitalizace od 12.7.2010 do 15.8.2010 byla zcela v souladu s charakterem utrpěného poranění. Poranění bylo léčeno konzervativně, tedy bez operace. V průběhu léčby nastala závažná komplikace, když došlo k rozvoji celkové infekce tzv. sepse, kterou se ale podařilo vyléčit antibiotiky. U hl. líčení dále znalec uvedl, že lze připustit, že zjištěná poranění mohla vzniknout teleskopickým obuškem. Ke kolika úderům tím předmětem do hlavy došlo, nelze říci přesně. Na to, aby vzniklo více krevních výronů v měkkých pokrývkách lebních, je zapotřebí větší počet úderů, nejméně 2 údery velkou intenzitou, mohlo jich být i více, ale specifikovat se to nedá. Nemusela už být žádná třetí rána do hlavy, ale mohla. Co se týče té pravé ruky a levé paže, tak jednou ranou by to mohlo být v případě, že by obě ty horní končetiny se dostaly do takové pozice, že by bylo možné zasáhnout jak levou paži, což je oblast od ramene po loket, tak ten kloub na ukazováku pravé ruky. Teoreticky ano, ale větší pravděpodobnost je, že na každou byl jeden samostatný úder. Pokud ta poranění na paži a na ukazováku pravé ruky vznikla, když si poškozený při útoku chránil hlavu, tak samozřejmě pokud působí to násilí současně na tělesné části, které zakrývají hlavu, tak se neuplatní na hlavě, určitě ne v celé intenzitě toho úderu, tak pak by připadaly v úvahu údery na jednu ruku, na druhou ruku a dva na hlavu, a to by byly nejméně 4. Zranění, která byla zjištěna, nelze vysvětlit pouze jediným úderem. Bez

poskytnutí včasné lékařské pomoci by poškozený s velkou pravděpodobností byl ohrožen na životě, protože ta poranění by velmi pravděpodobně vedla k rozvoji úrazového otoku mozku, a to je stav, který přímo ohrožuje na životě a bez léčby může usmrtit velice rychle. S velkou pravděpodobností by to ohrožení na životě nastalo, ale nutně zemřít by nemusel.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví **psychiatrie** (č.l. 457-471) a výsledku **znalce MUDr. Petra Kubeje** u hl. líčení soud zjistil, že obžalovaný netrpí ani netrpěl duševní chorobou ani duševní poruchou stejné forenzní závažnosti. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Nejsou žádné psychopatologické důvody k tomu, aby nebyl schopen správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události, pokud tak bude chtít učinit. V motivaci ani realizaci hodnoceného deliktu není zřejmé uplatnění žádných patických motivů ani jiných psychopatologických mechanismů. Motivace skutku byla pochopitelná z pozic normální psychologie, jeho realizace plně zapadala do rámce popsané struktury osobnosti. Bude-li vina obž. prokázána, jednal tak proto, že se ke skutku svobodně se zvážením všech souvislostí sám rozhodl. Rozpoznávací schopnosti byly zachovalé, ovládací schopnosti snižovala xxx, avšak jen mírně forenzně nevýznamně. Jeho schopnost plnohodnotné účasti na tr. řízení není nijak omezena, lze očekávat projevy pragmatického vztahu k pravdě. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný, znalec žádné ochranné léčení nenavrhuje. Prognóza stran dalších protispolečenských jevů je u obž. nepříznivá pro popsanou xxx a neúčinnost dosavadních trestů. Opakované psychologické zkoumání obžalovaného znalec považuje za nadbytečné, lze vyjít ze závěrů, které již byly učiněny opakovaně. U hl. líčení znalec dále uvedl, že obžalovaný byl znalecky zkoumán opakovaně již dříve v jiných tr. věcech, znalec měl k dispozici závěry předchozích znaleckých vyšetření a ty jsou v plném souladu s tím, co v posudku konstatoval.

Dále soud vycházel z listinných důkazů, zejm. z lékařských zpráv a fotografií zranění poškozeného (č.l. 94-100, 400), protokolů o OMC (č.l. 148-153), úředních záznamů (č.l. 154-169, 204-206), vyhodnocení telekomunikačního provozu na jednotlivé osoby (č.l. 193-202) a z protokolů o vydání věci (č.l.170-186) – E. P. vydala mobilní telefony Nokia N70 a Nokia RH-93 jako věci důležité pro trestní řízení, z nichž byly zajištěny SMS a MBT byly následně vráceny majiteli J. H. Dále soud vycházel z fotokopie CP obžalovaného, zajištěné při domovní prohlídce realizované ÚOOZ v jiné tr. věci obžalovaného (č.l. 220-228).

Obhajoba v přípravném řízení předložila doklady (č.l. 62-70), které měly ukazovat pobyt obžalovaného v inkriminované době na území Bosny a Hercegoviny; dle předložené fotokopie cest. pasu obžalovaného měl dne 8.7.2010 přejít přes hraniční přechod xxx, dle fotokopie účetního dokladu měl být obžalovaný od 8.7.2010 do 13.7.2010 v xxx a dle kopií lékařských nálezů měl být ošetřen očním lékařem. Z šetření Interpolu (č.l. 274-282) soud zjistil, že obžalovaný nebyl v době

činu na území Bosny a Hercegoviny, nejsou žádné záznamy o překročení hranice tohoto státu obžalovaným v uvedené době. Z výsledků majitele hotelu „xxx“ pana M. E. a očního lékaře pana Č. dr. E. (č.l. 351-363), bylo zjištěno, že předložená fotokopie účtu z hotelu je falzifikát, majitel hotelu obž. Č. (jehož fotografie mu byla předložena) nezná a nikdy ho neviděl, a oční lékař uvedl, že v červenci 2010 ošetřil osobu, která se mu představila jako F. Č., předložené kopie nálezů jsou autentickými nálezy, avšak osoba na fotografii předloženého pasu není osoba, která se mu tehdy představila jako Č., tím si je zcela jist, protože to byl první a jediný pacient s českým jménem.

Na podkladě výše uvedených důkazů provedených v rámci hlavního líčení hodnocených jednotlivě i ve vzájemných souvislostech dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného byla plně prokázána, a to jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní. Obžalovaný tím, že 11.7.2010 kolem 23.30 hod. v xxx, xxx, tedy na místě veřejnosti přístupném, fyzicky napadl poškozeného J. H. tak, že poté, co neztotožněná osoba zazvonila na domovní zvonek bytu, kde poškozený bydlel, poškozený vyšel ven před dům s mačetou v ruce, nikoho zde neviděl, tak se šel podívat ke svému vozidlu, kde zjistil, že má rozřízlou pneumatiku, poté na poškozeného zavolala neztotožněná osoba „J.“, proto šel za tím hlasem směrem k parku, a v tom okamžiku k němu z levé strany přistoupil obžalovaný oblečený celý do černého se zahalenou tváří, vytáhl z rukávu bundy kovový teleskopický obušek, chvíli se na místě strkali a poté obžalovaný opakovaně nejméně čtyřmi údery zaútočil na poškozeného kovovým teleskopickým obuškem tak, že jej nejméně dvakrát velkou silou zasáhl do hlavy, čímž mu způsobil závažná mozkolebeční poranění podrobně popsána shora, a dalšími dvěma údery zasáhl poškozeného do obou rukou, po útoku poškozený upadl na zem a obžalovaný z místa činu utekl a následně na základě oznámení na linku 155 svědkem události T. C. byl poškozený odvezen RZS do nemocnice, byl hospitalizován od 12.7.2010 do 15.8.2010 ve Fakultní nemocnici xxx, dále na oddělení intenzivní péče chirurgických oborů xxx nemocnice a na anesteziologicko-resuscitačním a chirurgickém oddělení nemocnice v xxx, přičemž utrpěná mozkolebeční poranění znamenají ze soudně lékařského hlediska těžkou újmu na zdraví zejména pro vážnou poruchu zdraví s poškozením mozku jako důležitého orgánu, která by bez včasné a intenzivní lékařské péče s vysokou pravděpodobností přímo ohrozila poškozeného na životě, naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb. ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku v souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, neboť jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že jiného úmyslně usmrtil, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo, a jednak se dopustil na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného. Způsob provedení činu, zejm. doba spáchání, vylákání poškozeného na ulici, maskování obžalovaného, použitý nástroj, který měl obžalovaný připravený k zamýšlenému účelu předem, počet úderů, jejich intenzita a

umístění na těle poškozeného v kontextu se zjištěnými poraněními pak jednoznačně svědčí o tom, že obžalovaný minimálně věděl, že svým jednáním může poškozenému způsobit smrt, a pro případ, že ji způsobí, s tím byl srozuměn, když poškozenému zasadil kovovým teleskopickým obuškem velkou silou nejméně dva údery do hlavy, tj. do míst, o nichž je obecně známo, že se zde nachází životně důležitý orgán - mozek, přičemž ihned po útoku z místa utekl a zanechal těžce zraněného poškozeného na ulici v nočních hodinách svému osudu, a pouze díky svědku C., který zavolal lékařskou pomoc, byla poškozenému poskytnuta včasná odborná pomoc a tak k fatálnímu následku nedošlo. Pokus zločinu vraždy spáchal obžalovaný úmyslně minimálně ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Soud nezjistil žádnou skutečnost, pro kterou by obžalovaný nebyl trestně odpovědný.

Obžalovaný v průběhu řízení nevypovídal, ze způsobu obhajoby však je patrné, že je vedena v tom smyslu, že to byl naopak obžalovaný, kdo byl poškozeným napaden a kdo se údajně pouze bránil. Této verzi obhajoby však nenasvědčuje žádný objektivní důkaz. Obžalovaný přišel k bydlíšti poškozeného v noci, maskován a ozbrojen teleskopickým obuškem, poškozeného z domu vylákal a ještě mu poškodil pneumatiku na autě, a když poškozený auto prohlížel, byl osloven cizím hlasem z parku a vzápětí napaden obžalovaným, kdy samotný útok proběhl velmi rychle, a bezprostředně po něm obžalovaný těžce zraněného poškozeného zanechal svému osudu a spolu se svědky Ř. a F., aniž by kdokoli z nich cokoli řešil, z místa činu utekl. Navíc z předchozích incidentů s M. Ř. muselo být zcela zřejmé, že poškozený si nic jen tak líbit nenechá. To vše naopak svědčí o předem promyšleném záměru a nikoli pro verzi obhajoby. Je pravdou, že poškozený připustil, že vyběhl z domu s mačetou v ruce a že se s obžalovaným strkali a možná i mečovali, ovšem až poté, co obžalovaný poškozeného na ulici verbálně napadl a vytáhl na něj teleskopický obušek, jímž ho vzápětí opakovaně velkou silou udeřil do hlavy. Obžalovaný nijak vážněji zraněn nebyl, žádná mačeta na místě činu nezůstala, a je vysoce pravděpodobné, že ji obžalovaný poškozenému sebral a při útěku z místa ji odnesl. Poškozený si navíc dodnes podrobnosti útoku evidentně nepamatuje, když bylo objektivně prokázáno, že zjištěná poranění byla způsobena opakovanými údery, zatímco on si pamatuje pouze jeden. Výpovědi svědků Ř. a F. v tom směru, že poškozený útočil na obžalovaného, soud nepovažuje za věrohodné, neboť jsou nejen v rozporu s výpověďmi poškozeného a svědka C., ale zejména je zřejmé, že oba svědci poskytovali obžalovanému minimálně určitou součinnost, a je tudíž evidentní jejich snaha pomoci obžalovanému.

Při úvaze o druhu a výměře **trestu** vycházel soud z ustanovení § 39 tr.zákoníku. Soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, které jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem, dále

soud přihlížel k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnostem nápravy i poměrům pachatele.

K osobě obžalovaného soud zjistil, že byl do současné doby 3x soudně trestán jak pro majetkovou, tak pro násilnou trestnou činnost. V roce 1996 byl odsouzen pro § 221/1,2c) tr. zákona a v roce 1998 pro § 247/1,3 tr. zákona, § 247/1,2 tr. zákona, § 247/1 tr. zákona, § 238/1,2 tr. zákona, kdy mu byly uloženy podmíněné tresty odnětí svobody, k nimž již nelze přihlížet. Pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 21.3.2012 sp.zn. 5 T 84/2011 (č.l. 490-507) byl obžalovaný F. Č. uznán vinným přípravou zločinu loupeže podle § 20 odst. 1, § 173 odst. 1, 3 tr.zákoníku a přečinem nedovoleného ozbrojení podle § 279 odst. 1, 3 písm. a) tr.zákoníku, jichž se měl dopustit tím, že v přesně nezjištěné době nejméně od května 2011 do 13.6.2011 v obci xxx, xxx, v xxx a v xxx zosnoval a organizoval přepadení za použití střelbyschopného samopalu značky ČZ, vzor 25, ráže 9 mm s tlumičem hluku výstřelu se 40 ks nábojů ráže 9 mm, střelbyschopné samonabíjecí pistole zn. Heckler Koch USP, ráže 9 mm, výr.č. xxx s 13 ks nábojů ráže 9 mm a střelbyschopné brokovnice zn. Winchester, model 1300 Defender 12GA, výr.č. xxx se 7 ks nábojů, a to se záměrem zmocnit se šperků zejm. diamantů v hodnotě 10.000.000,- Kč přepadením prodejny starožitnictví xxx, xxx, přičemž v prodejně byly šperky v hodnotě nejméně 1.000.000,- Kč, a to společně s J. N., nar. xxx, a dalšími neztotožněnými osobami; k získání potřebných informací podle jeho instrukcí J. N. na mobilní telefon natočil videozáznam s obchody starožitnictví a zlatnictví v objektu č. xxx, xxx, obžalovaný dále zajišťoval motocykly, které měly být podle jeho plánu použity k příjezdu na místo činu a k úniku, z nichž jeden měl podle jeho pokynů řídit J. N., který dle pokynů obžalovaného k tomuto účelu uvedl do provozuschopného stavu motocykl tovární značky Kawasaki ZX 600J, r.z. Itálie xxx, registrovaný na V. P., nar. xxx; dále se záměrem zmocnit se tržby z prodejen obchodního řetězce xxx ve výši nejméně 1.000.000,- Kč obž. zosnoval přepadení vozidla bezpečnostní služby svázející tržby, v blízkosti objektu prodejny xxx, xxx, a to společně s J. N., který měl podle pokynů obžalovaného řídit motocykl, který měl být podle plánu obžalovaného použit k příjezdu na místo činu a k úniku, za účelem úspěšné realizace zjišťoval obžalovaný u neztotožněné osoby informace o době provádění svozu tržby a přesně nezjištěného dne v květnu 2011 provedl obhlídku místa připravovaného přepadení u objektu xxx, xxx, kde po dobu dvou hodin místo sledoval, aby zjistil přesný čas příjezdu a odjezdu kurzovního vozidla, které v této době k objektu nepřijelo; a dále se záměrem zmocnit se tržby z prodejen nacházejících s v objektu xxx, xxx, nejméně ve výši 1.000.000,- Kč, plánoval přepadení vozidla bezpečnostní služby svázející tržby z uvedených prodejen, a to s J. N. a další neztotožněnou osobou, od níž zjišťoval informace o době, výši a způsobu převážení peněz, plánoval rovněž použít k příjezdu na místo činu a k úniku motocykl, který měl řídit J. N., přičemž k dokonání či pokusu o realizaci některého z plánovaných útoků nedošlo v důsledku toho, že byl obžalovaný dne 13.6.2011 zadržen. Za uvedené jednání byl obžalovaný odsouzen podle § 173 odst. 3 tr.zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr.zákoníku

k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu značky LG, černé barvy, IMEI xxx včetně baterie a SIM karty Vodafone č. xxx, mobilního telefonu značky LG, bílé barvy, IMEI xxx včetně baterie a SIM karty O2 č. xxx, mobilního telefonu značky LG 0168, IMEI xxx včetně baterie a SIM karty O2 č. xxx, 4 ks černých kukel, páru černých rukavic, 2 klobouků s našitými parukami, zavíracího nože černé barvy značky KA-BAR, tzv. boxeru z bílého kovu, nože – dýky s nápisem FOX na čepeli a slzotvorného spraye zn. EQUALIZER, a dále podle § 101 odst. 1 písm. c) tr.zákoníku mu bylo uloženo zabránění věci, a to samopalu značky ČZ, vzor 25, ráže 9 mm, nečitelného výrobního čísla, s tlumičem hluku výstřelu, včetně 1 ks příslušného zásobníku a 40 ks nábojů ráže 9 mm. Rozsudek krajského soudu nabyt právní moci dne 18.9.2012 na podkladě usnesení Vrchního soudu v Praze sp.zn. 10 To 80/2012 (č.l. 555-556). Obžalovaný se od 13.6.2010 nachází ve věznici. Prognóza stran dalších protispolečenských jevů je u obž. nepříznivá. Vzhledem k tomu, že nyní posuzované tr. činnosti se obžalovaný dopustil dříve, než byl v jeho jiné tr. věci Krajským soudem v Praze vynesena odsuzující rozsudek, byl mu ukládán trest souhrnný, a to podle ustanovení, které se vztahuje nejpřísněji trestný čin. Po zvážení všech skutečností rozhodných pro ukládání trestu soud dospěl k závěru, že odpovídajícím trestem u obžalovaného za tuto trestnou činnost a při nezměněném výroku o vině přípravou zločinu loupeže podle § 20 odst. 1 k § 173 odst. 1, 3 tr. zákoníku a přečinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21.3.2012 sp.zn. 5 T 84/2011 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 18.9.2012 sp.zn. 10 To 80/2012 je souhrnný trest uložený podle § 140 odst.1 tr. zákoníku v trvání 12 roků, pro jehož výkon byl v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21.3.2012 sp.zn. 5 T 84/2011 byl zrušen, současně byla zrušena i všechna další rozhodnutí obsahově na zrušený výrok o trestu navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a dále podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému znovu uložen trest propadnutí věci ve stejném rozsahu, jako v cit. zrušeném výroku o trestu.

Všeobecná zdravotní pojišťovna se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, výši svého nároku náležitým způsobem doložila. Vzhledem k tomu, že soud neměl o uplatněném nároku na náhradu škody pochyb, uložil podle § 228 odst. 1 tr.ř. obžalovanému povinnost zaplatit náhradu škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Krajská pobočka pro hl.m.Prahu, Praha 1, Na Perštýně 6/539, ve výši 499.944,- Kč, neboť se prokazatelně jedná o náklady vynaložené na ošetření poškozeného H. v návaznosti na posuzované jednání obžalovaného Č.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **8 (osmi) dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může napadnout odvoláním:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost tohoto výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený má možnost požádat u soudu prvního stupně o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody.

V Praze dne 13. listopadu 2012

JUDr. Hana **H r n ě í ř o v á**
Předsedkyně senátu

Za správnost: